

TRANSFORMAREA VORBIRII DIRECTE ÎN VORBIRE INDIRECTĂ

Clasa a VI-a

VORBIRE DIRECTĂ

VORBIRE INDIRECTĂ

Un tânăr îi spune că nu are voie să scoată capul pe fereastră, dar băiatul îl jignește. La puțin timp, Goe începe să strige la cucoane să oprească trenul, pentru că i-a zburat pălăria.

În acest timp, își face apariția și conductorul pentru a mai verifica cine a urcat în tren și cere biletele la control.

Vorbirea directă reprezintă reproducerea întocmai a cuvintelor atribuite unei persoane sau unui personaj.

Vorbirea indirectă reprezintă redarea, prin relatare (povestire), a spuselor unei persoane sau ale unui personaj.

VORBIREA DIRECTĂ

⇒ reprezintă reproducerea întocmai a spuselor unei persoane sau unui personaj;

⇒ se utilizează linia de dialog ;

⇒ predomină propozițiile interogative și exclamative;

⇒ Verbele sunt, în general, la persoana I și a II-a;

⇒ Apar și verbe de declarație; *a zice, a spune etc* ;

⇒ Se folosesc verbe la modul imperativ ;

⇒ După aceste verbe se folosesc două puncte (:) ;

⇒ Se folosesc substantive în cazul vocativ ;

⇒ Se folosesc exclamații, cuvinte care imită sunete din natură

VORBIREA INDIRECTĂ

⇒ reprezintă reproducerea cât mai exactă, sub forma povestirii, a spuselor cuiva;

⇒ se elimină linia de dialog;

⇒ se folosesc numai propoziții enunțiative;

⇒ verbele trec de la persoana I și a II-a, la **persoana a III-a**;

⇒ se folosesc verbe de declarație: *a zice, a spune, a întreba, a răspunde, a adăuga, a exclama, a striga, a ruga, etc.*

⇒ după verbele de declarație se folosesc cuvinte de legătură precum: *că, să, ca să, dacă, unde, când, care, etc.*

⇒ Verbele la modul imperativ trec la modul conjunctiv;

⇒ Substantivele în Vocativ trec la Acuzativ sau Dativ

⇒ Exclamațiile sau cuvintele care imită sunete din natură sunt eliminate.

⇒ Cuvintele vorbitorilor se redau în ordinea în care au fost rostite.

Să exersăm!

Transformă vorbirea directă în vorbire indirectă, în fiecare dintre situațiile următoare:

- a) George a întrebat-o: "De unde știi de planete?"
- b) Annie i-a spus lui George: "Of, of, tu chiar nu știi nimic, nu-i așa?"
- c) Fata i-a spus: "Ne mișcăm prea repede ca să ne prăbușim".

d)

Mi se pare
interesantă
cartea!

A spus că i
se pare
interesantă
cartea.

e)

Ar trebui să
te speli mai
des pe
dinți!

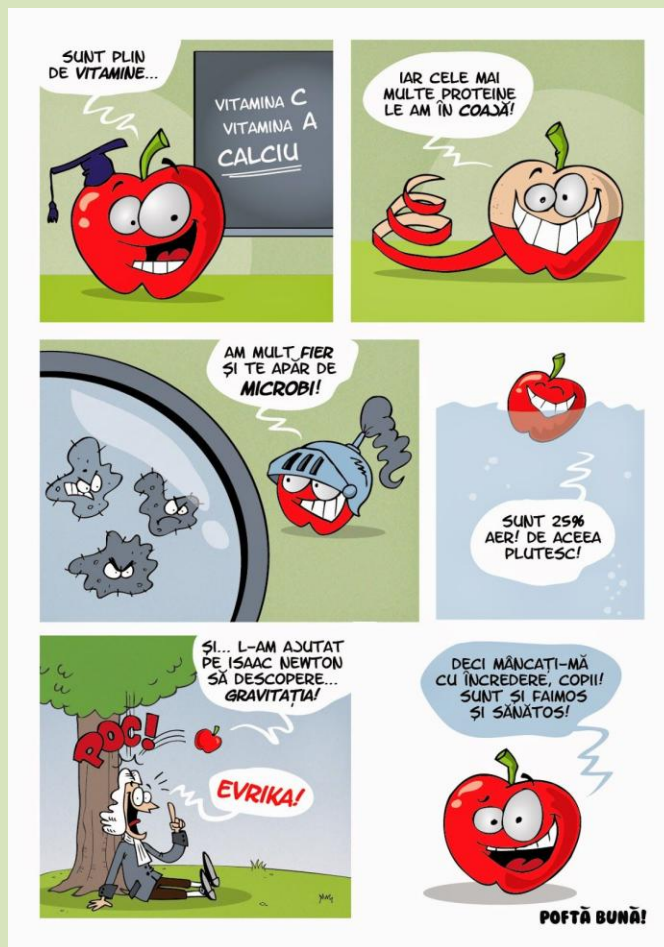

f)

Ești cea mai
bună
prietenă!

g)

Lucrează în caiet. Transformă vorbirea directă din fragmentul de mai jos în vorbire indirectă:

”A șasea planetă era o planetă de zece ori mai mare. Era locuită de un domn bătrân care scria cărți uriașe.

— Ia te uită! Iată un explorator! exclamă el când îl zări pe micul prinț...

— De unde vii? îi spuse domnul cel bătrân.

— Ce e cartea asta groasă? spuse micul prinț. Ce faceți aici?

— Sunt geograf, spuse domnul cel bătrân.

— Ce înseamnă geograf?

— Este un savant care știe unde se află mările, fluviile, orașele, munții și deșerturile.

— Asta e foarte interesant! Iată în sfârșit o adevărată meserie!

Și aruncă o privire în jur peste planeta geografului. Nu mai văzuse încă o planetă atât de maiestuoasă.

— E foarte frumoasă planeta dumneavoastră. Are și oceane?

— N-am de unde să știu, zise geograful.”

(Antoine de Saint-Exupéry, *Micul prinț*)

TEMĂ

Scrie o notă de jurnal, de aproximativ 100 de cuvinte, despre experiența de a transforma textul dat din vorbire directă în vorbire indirectă, având în vedere următoarele recomandări:

- datează-ți însemnarea;
- folosește persoana I;
- prezintă cu sinceritate experiența;
- folosește diferite reprezentări (desene, simboluri) prin care să evidențiezi ceea ce vrei să comunici.

